

MENS, HAD DAT TOCH GEZEGD

Blijspel in drie bedrijven

door

ROEL KASSIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MENS, HAD DAT TOCH GEZEGD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROEL KASSIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSOONSBESCHRIJVING:

EVERT - is een niet al te snuggere, maar door zijn spontaniteit een toch sympathieke vrijgezel van 60 jaar. Hij is opvliegend en nogal driftig in zijn bewegingen.

SEINE - is Everts 2 jaar oudere broer, eveneens vrijgezel, die verstandiger en bezadigder is.

ALIE - is degene die enkele dagen per week het huis van Evert en Seine schoonmaakt. Ze stribbelt wel tegen, maar doet uiteindelijk alles wat Seine haar opdraagt. Leeftijd: 45 jaar.

JOSIEN - is ongeveer 50 jaar en reageert kalm op alle gebeurtenissen. Ze is laconiek in haar optreden.

JULIA - is ook ruim 50 jaar en een doorgewinterde schooljuffrouw. Ze is emotioneel en nogal snel in paniek.

FREDERIK - is een jonge man die vakantie heeft, maar moeilijk van zijn politie"vak" afstand kan nemen.

MARIETJE - is de partner van Frederik en een sexy type. Ze is overal voor te porren en doet lief tegen alle mannen. Leeftijd: 22 jaar.

JUFFROUW DIJKSTRA - is een erg hardhorende dame van 80 jaar die niet kan luisteren naar anderen. Ze voelt zich snel aangevallen en is steeds nadrukkelijk aanwezig.

HERMA - is ongeveer 35 jaar en een rustig, nogal verlegen type.

Deze laatste rol, Herma, kan ook als dubbelrol gespeeld worden door Josien of Julia.

TIJDSBEPALING:

EERSTE BEDRIJF: De morgen van een willekeurige zomerdag.

TWEEDE BEDRIJF: De volgende morgen.

DERDE BEDRIJF: Dezelfde dag, ongeveer 2 uur later.

DECOR:

Een kamer die nogal ouderwets, als 't even kan antiek, is ingericht met o.a. een aantal koperen voorwerpen. Op de schoorsteenmantel staat in ieder geval een niet al te grote oude klok. Ook is er een divan en minimaal één raam met daarvoor een makkelijk weg te halen gordijntje. Links is de deur die leidt naar de keuken en de slaapkamers en rechts is de deur naar buiten.

EERSTE BEDRIJF

De beide bewoners van het huis zitten tegenover elkaar aan de eettafel. Seine stut zijn hoofd met beide handen. Hij kijkt onafgebroken naar Evert die de laatste lepels pap naar binnen werkt. Evert heeft daarbij het bord op de hand en schraapt met de lepel nog eens goed door zijn bord, likt nog eens aan de achterkant van zijn lepel en gaat vervolgens nog snel even met zijn tong door het bord, waarbij wat papresten op zijn neus blijven zitten. Daarna smijt hij met een sierlijk gebaar bord en lepel op de tafel en pakt de zakdoek. Hij snuit zijn neus nogal potsierlijk. Als de zakdoek weer in zijn broekzak zit, kijkt hij Seine aan.

SEINE: Voor een varken is dat nog behoorlijk netjes.

EVERT (*verbaasd*): Varken?

SEINE: Ja, varken, zwijn mag je wat mij betreft ook zeggen.

EVERT: Wat mankeert je? Voel je je niet lekker?

SEINE: Ik wel. Ik wou dat jij je eens wat menselijker ging gedragen.

EVERT: Hoezo menselijker?

SEINE: Drie keer per dag moet ik tegen die papsnuit van jou aankijken: 's morgens pap, 's middags pap 's avonds pap. En als je dat zwijnevoer wat beschaafder naar binnen zou werken, dan zou ik er vrede mee kunnen hebben. Maar dat gezicht van jou lijkt na iedere maaltijd op een schilderij van Picasso.

EVERT: Ik heb toch vergimme al 40 jaar zo gegeten.

SEINE: Kun je nagaan wat ik geleden heb de laatste 40 jaar.

EVERT: Je had toch eerder je bek open kunnen doen.

SEINE: Ja, ja, word nog maar grof in de mond ook, ongelikte beer.

EVERT (*staat op, gaat op Seine af en pakt hem stevig bij de hals*): En nou zeg je binnen 10 tellen wat er aan de knikker is, anders zal ik je een kanis verkopen, dat je de eerste 10 dagen geen pap meer kunt zien. (*laat Seine los*)

SEINE: Da's ook weer zoiets: je denkt met lichamelijk geweld alles te bereiken. Ga rustig zitten, dan zal ik je precies vertellen wat er gaat gebeuren.

EVERT (*kalm*): Ja, dat is goed. (*gaat weer tegenover Seine zitten*)

SEINE: Toen juffrouw Dijkstra hier gisteren was, dat is de maatschappelijk werkster, (*Evert haalt niet-begrijpend zijn schouders op*) zei ze: Ledigheid is des duivels oorkussen; jullie moeten iets nuttigs gaan doen. Het zou goed voor ons wezen dat we eens wat andere mensen zouden ontmoeten.

EVERT: Hoe ontmoeten? Je komt hier toch geen mensen tegen.

SEINE: Nu is er bij ons voor het huis het Pieterpad en heel wat wandelaars lopen dat pad.

EVERT: Dacht je dat ik die stomme lopers met die geitewollen

sokken nooit gezien heb?

SEINE: De wandelaars willen graag langs de route een nachtje slapen en juffrouw Dijkstra zei dat wij ons huis voor die mensen open moeten stellen.

EVERT (*vliegt op, stoel klettert achterover en grijpt Seine weer bij de keel*): Ik wil geen vreemd volk over de vloer!

SEINE (*met gesmoorde stem*): En daarom wil ik hebben dat jij eens wat netter gaat eten.

EVERT (*laat Seine los en is al weer kalm*): Ja, dat zal ik doen. (*gaat zitten*)

SEINE: En dan nog een keer: je moet niet Jan en alleman naar de strot vliegen als je 't niet met ze eens bent.

EVERT: Och wat, ik druk niet door.

SEINE: Stel je voor als de burgemeester van Grijpskerk (*of welk dorp dan ook*) of de commissaris van de koningin hier komt en jij zou ze bij de keel grijpen, we zouden er wel oorlog door kunnen krijgen.

EVERT: Wat, oorlog?

SEINE: Ja, oorlog. (*gaat links af*)

EVERT (*bromt in zichzelf*): Mijn broer denkt dat-ie alles weet. (*na even*) Dat weet-ie ook, vergimme nog an toe. (*schopt tegen een stoel terwijl hij door de kamer ijsbeert*) Seine weet het fijne en Evert die is dom. (*schopt weer tegen een stoel, hetgeen Alie, die van rechts opkomt, ziet*) Waarom bespreekt dat mens dat niet met mij?!

ALIE (*heeft een handtasje bij zich*): Wat heb je? Je gaat toch niet voetballen met die stoelen. 'k Heb ze vorige week nog in de was gezet. (*kijkt naar tafel*) Hebben ze hier en gunter alle etensresten nog op tafel staan. (*al pratend pakt ze een schort die er hangt en doet die voor, ze neemt uit haar tasje een vleesvork en doet die in haar schort. Ze is altijd bezig en begint de tafel op te ruimen*) Kerels? Te lui om voor de duvel te dansen. Kun je nou zelf dat smerige papbord niet even schoon spoelen?

EVERT: 'k Heb 'm anders nog mooi schoon gelikt.

ALIE: Lik je dat bord schoon? Je lijkt wel een hond!

EVERT: Seine noemt mij een varken, (*met stemverheffing*) en jij noemt me een hond, maar ik ben ook een mens, vergimme. (*wil nu Alie bij de keel grijpen, zoals hij dat steeds doet bij opkomende boosheid; maar Alie, die dit wel gewend is, pakt echter snel de grote vork uit haar schort en houdt die Evert voor, waarop hij terug deinst*)

ALIE: Hou die poten bij je anders rijg ik je aan de vork.

EVERT (*bedeesd*): Ja, da's goed Alie

ALIE: Geen wonder dat hier geeneen durft te komen. Je bent veel te handtastelijk. De mensen zijn allemaal bang voor je. Je mag blij wezen dat je nog zo'n huishoudster hebt als ik. Ik weet dat je in de

grond nog niet zo'n kwaai bent.

EVERT (*mompelt*): Als ik in de grond lig, dan heb je weinig last meer van me.

ALIE: He, praat toch niet zo ruw. Help mij maar eens met het werk. O ja, dat wou ik nog zeggen: ik ga vanmiddag voor drie uur weg. Ik moet naar 't ziekenhuis. Onze Gezina heeft gebeld dat Marinus gisteren geopereerd is aan de protestaat. Nee, dat is helemaal niet zo mooi. En nu is er om half vier bezoekuur en dan ga ik er met mijn zuster naar toe.

EVERT: Protestaat? Wat is dat dan?

ALIE: Ach, dat is een mannenkwaaltje, daar heb jij toch geen verstand van.

EVERT (*staat steeds met zijn handen in de zakken*): Dus je gaat om 3 uur al weg. Dan moet je morgen ook maar komen want we krijgen binnenkort belangrijk volk over de vloer en dan moet het netjes wezen.

ALIE: Wat? (*houdt op met werken en kijkt Evert aan*) Hier? Volk over de vloer? Wie mag dat dan wel wezen?

EVERT: Eh, de burgemeester, de commissaris en misschien de koningin ook nog.

ALIE: Man, je bent niet goed wijs.

EVERT (*komt dreigend op Alie af, die haar vork grijpt*): O nee? O nee? O nee? Dat heeft onze Seine zelf gezegd.

ALIE: Heeft Seine dat gezegd? Daar begrijp ik niks van. (*ze staat nog steeds verbaasd te kijken*)

EVERT: Werk nou maar door. Je hebt al 5 minuten niks gedaan. Ledigheid is des duivels oorkussen.

ALIE: Zo zo! Waar heb je die uitdrukking vandaan? Die hebben ze vast pas tegen jou gezegd.

EVERT: Van juffrouw Dijkstra.

ALIE: Welke juffrouw Dijkstra?

EVERT: Die werkt voor de maatschappij geloof ik.

ALIE: Dat mens? Is die hier geweest? Je bedoelt juffrouw Dijkstra van 't maatschappelijk werk? Die haaibaai? Die is toch al lang met pensioen! Wat moet die hier?

EVERT: Ze heeft tegen Seine gezegd, ja ik was er niet bij, dat wij Pieterpadlopers in ons huis moesten opnemen en daarom moet ik van Seine netjes eten.

ALIE: Daar komt niks van in, want wie moet het werk opknappen? Juist! Alie. Wie moet de bedden verschonen? Wie moet het eten kopen? Wie moet de aardappels schillen? Nou? Ik kom nu al tijd tekort!

EVERT (*kwaad op Alie af*): Zeur toch niet Alie! Wat onze Seine zegt, dat gaat door! (*Alie haalt de vork tevoorschijn waarop Evert terugdeinst*)

ALIE: Dat is vandaag al de derde keer dat je mij bij het nekvel wilt pakken. Ik ga eerst maar eens naar de keuken, dan kun jij tot bedaren komen. *(gaat links af)*

EVERT *(bedeesd)*: Ja Alie, dat zal ik doen. *(dan dreigend tegen zichzelf)* Maar dat plan van Seine gaat door. *(meteen komt Seine van rechts op. Hij heeft een plank in zijn hand)*

SEINE: Evert, moet je eens kijken. Dit bord zetten we voor 't huis neer.

EVERT: Wat staat erop?

SEINE *(leest trots)*: Lopers van het pad, hier wacht een lekker bad.

EVERT: Vergimme! Da's een mooi bord. We hebben een mooi bed, maar we hebben toch geen bad!

SEINE: Wat dondert dat. Als ze maar één keer binnen zijn. Je moet commercieel denken. *(maakt beweging van geld tellen)*

EVERT: Ja, ja, ik dacht net ook al, als Seine nu maar een beetje kommerzeel denkt. Maar op het bed liggen ook nog geen dekens.

SEINE: Die moet Alie erop doen. Dat mooie ouwe tweepersoonsbed van va en moe moet ze keurig opmaken!

EVERT: Daar heeft ze geen tijd voor. Ze gaat vanmiddag om 3 uur al weg. Dan gaat ze naar Marinus. Die ligt in 't ziekenhuis, want die heeft het aan de staart.

SEINE: Aan de staart? Wat is dat dan?

EVERT *(schouderophalend)*: 't Is een mannenkwaaltje, zegt Alie.

SEINE *(beslist)*: Dan weet ik het wel.

EVERT: Zouden ze eh... dat ding bedoelen?

SEINE: Jazeker. Daarom noemen ze 't ook een mannenkwaaltje.

EVERT: Wat kun je daar dan mee hebben?

SEINE: Ja, dat weet ik ook niet zo precies. Misschien stinkt dat ding van Marinus wel te veel.

EVERT: Vergimme, dat doet de mijne ook wel eens.

SEINE: Dan ga maar naar de dokter, dan heb je 't vast aan de staart. Ik ga dit bord voor aan de weg zetten.

ALIE *(komt links op en ziet dat Seine rechts af gaat)*: Ik zet zo koffie. Je moet direkt weer binnen komen want ik moet je nog even spreken.

SEINE: Ik kom zo terug. *(rechts af)*

ALIE *(tegen Evert)*: Zo, ben je weer afgekoeld? Je moet eens leren je handen thuis te houden. Als je iedereen naar de keel vliegt dan komen hier nooit andere mensen in huis.

EVERT: Je lijkt Seine wel, die zit ook al tegen mij te preken: ik moet netjes eten, ik moet crimineel denken. Dit mag niet en dat mag wel. Ik ben vergimme 60 jaar. Ik weet nu zo zachtjes aan wel wat moet en wat niet moet.

ALIE: Je moet ook naar mij luisteren. Ik wil geen kerels in huis en helemaal geen commissaris.

EVERT: En vrouwen dan?

ALIE: Daar heb je ook alleen maar werk van. Er komt niemand in dit huis. *(de rechterdeur gaat open en Seine komt binnen met Josien en Julia. Josien heeft de enkel enigszins verstuikt en loopt, gesteund door Seine, wat kreupelend de kamer binnen. De dames dragen beiden een rugzak)*

EVERT *(die het drietal ziet binnenkomen)*: Dat gebeurt wel. Daar zijn de eersten al.

JULIA: Luister eens. *(hierbij gaat steeds het wijsvingertje omhoog)* Hebben jullie een stoel waar Josien op kan zitten?

SEINE: Evert, schuif eens bij. Het loopt mooi Evert, ik had het bord nog niet in de tuin gezet of de eerste klanten liepen er al op af.

JOSIEN: Lopen? Zeg maar rustig: hinkten er op af.

JULIA: Luister eens. *(vingertje)* Hebben jullie ook koud water? Dat is er goed voor.

SEINE: Evert, haal eens koud water op.

EVERT: Vergimme, ik krijg het glad druk door zo'n bord in de tuin. *(gaat snel links af)*

SEINE: Zeg Alie, maak onmiddellijk dat tweepersoons bed van va en moe klaar. *(tegen Julia)* Of blijven jullie niet slapen?

JULIA: Ja, luister eens, dat weet ik niet, maar een verfrissend bad stellen we wel erg op prijs.

SEINE: Alie, maak snel even een bad klaar voor de juffrouwen.

ALIE: Jij hebt mooi praten, maar waar haal ik in vredesnaam zo gauw...

SEINE *(invallend)*: Tuut tuut, mond dicht!

EVERT *(van links op met kopje water)*: Lekker koud water voor de juffrouw. *(houdt haar het kopje al voor de mond)*

JULIA: Een kopje? Dat moet niet. Luister eens meneer...

EVERT: Meneer zegt ze. Dat heb ik nog nooit meegemaakt. Zeg maar eh... oom Eef.

ALIE: Dat is helemaal niet zo dom van Evert dat hij een kopje water brengt want ik weet ook helemaal niet wat er is gebeurd en waar dat water voor is.

JULIA: Mevrouw, dat is een hele goede opmerking. Luister maar eens, dan zal ik het jullie vertellen. Mijn vriendin Josien en ik...

JOSIEN *(invallend)*: Oom Eef, zou je eerst een grote bak met koud water willen halen. Dan kan ik mijn voet daar vast in doen. Mijn enkel is wat verzwikt.

JULIA: Inderdaad Josien, dat is op dit moment veel meer aan de orde en belangrijker. *(even is het stil)*

SEINE: Schiet op Evert, we wachten op jou.

EVERT: He, wat? Op mij? *(dan verheerlijkt)* O ja, ik ben oom Eef! *(gewichtig links af)*

SEINE: Let niet al te veel op mijn broer. Het is een hele beste kerel,

maar hij heeft een groot gebrek, en dat zeg ik maar vast,: Hij eet verschrikkelijk smerig.

JULIA: Hoe zegt u? Wat voor smerigs eet hij dan? Geeft u eens een voorbeeld dan begrijpen wij het misschien ook.

SEINE: Als Evert pap eet.

JULIA: Maar pap is toch geen smerig voedsel.

SEINE: Nee juffrouw, gij begrijpt me verkeerd.

ALIE: Als je het toch over gebreken hebt van Evert, dan weet ik nog wel een andere te noemen. Hier, deze vork (*heeft haar "wapen" al in de hand*) die moet ik gebruiken.....

EVERT (*komt van links op met grote pan met water en zet die voor Josien neer*): Dit is de grootste pan die ik kon vinden. Nou hoop ik dat je niet al te grote platvoeten hebt.

ALIE: Ben je nou helemaal gek geworden. Daar heb ik gisteren nog snert in gekookt en daar moeten straks de aardappelen in. (*wil pan afpakken*)

EVERT: Vergimme Alie, blijf van die pan af of ik zal je.... (*gaat op Alie af, maar Alie houdt meteen de vork omhoog, waarop Evert zijn aanval staakt*)

SEINE: Alie, ik heb gisteren nieuwe pannen gekocht, dus deze kan wel als voetwaterbak gebruikt worden.

ALIE: Je liegt dat je barst.

SEINE: Tuut tuut, mond dicht.

JULIA: Ik had jullie nog beloofd het avontuur te vertellen, dat we zojuist beleefd hebben.

JOSIEN (*ironisch*): Het avontuur van Julia en Josien. (*doet voet in de pan*)

JULIA: Luisteren jullie maar eens. (*ze gaat zitten en vertelt op een overdreven manier met zachte en dan weer met luide stem*) Een paar kindertjes uit mijn klas vertelden op een goede morgen, dat hun vader en moeder het Pieterpad, dat loopt van Pieterburen naar de Pietersberg, hadden gelopen. Toen kreeg ik het idee om dat ook eens te gaan doen. Ik vroeg mijn vriendin Josien om mee te gaan en na enige aarzeling zei ze ja....

JOSIEN (*sarcastisch*): Ja, ja!

EVERT: Je zou vertellen waarom ik water moest halen. Dit is toch gelul!

JULIA: Sst, sst, sst, niet zo ongeduldig. Op een mooie dag in mei gingen we op pad. (*Seine schudt het hoofd en gaat rechts af*) We kregen in het begin nogal onenigheid over hoe we de nachten zouden doorbrengen.

EVERT: Met of zonder kerel?

JULIA: Stil oom Eef, luister. (*Evert gaat nu netjes zitten en doet handen over elkaar*) Josien wilde liever wat comfortabeler de nachten doorbrengen bijvoorbeeld in een hotel en ik gaf de voor-

keur aan een eenvoudig pensionnetje. We hebben in deze materie de gulden middenweg gekozen. We slapen zowel in hotels als in eenvoudige pensions. *(Alie kijkt op horloge en loopt dan ook gehaast links af. Julia gaat zo op in haar verhaal dat ze niets merkt van de "verdwijningen")* Welnu, om een lang verhaal kort te maken: We waren deze morgen nog maar een uur aan het wandelen of Josien verzwikte op een afschuwelijke manier haar voet. Goede raad was duur. We waren een heel eind van de bewoonde wereld. *(Evert haalt zijn neus op en verlaat ook rechts het toneel)* Tot ik opeens tussen de bosjes dit huisje zag staan. Er stond een vriendelijke meneer in de tuin en die was zo hartelijk. Hij nodigde ons uit om in zijn huisje te komen en vandaar dat we nu hier zijn. *(ziet nu dat ze alleen met Josien is)* Waar zijn de anderen, Josien?

JOSIEN: Die zijn weggelopen, omdat jij zo ongelofelijk interessant vertelt.

JULIA: Vreemd, de kinderen uit mijn klas zijn meestal een en al oor als ik vertel.

JOSIEN: Dit zijn geen kinderen Julia, maar volwassenen en daar moet je anders mee omgaan.

JULIA: Nou ja, als jij het zegt zal het wel zo zijn. *(kijkt ietwat beledigd voor zich uit)*

SEINE *(kijkt om het hoekje van de linkerdeur)*: Ja, 't is rustig. *(tegen Alie)* Kom maar. *(Alie komt nu op en gaat met de stofdoek de diverse voorwerpen langs)* Jullie hebben dus nog niet besloten of je de komende nacht blijft slapen.

JULIA: Dat hangt van mijn voet af. Ik heb het idee dat ik morgen met een stevig verband erom de reis kan vervolgen. Dus reken maar van yes!

SEINE: Alie, maak onmiddellijk dat bed klaar. Dat gepoets aan zo'n klok, *(waar Alie juist mee bezig is)* is niet nodig.

EVERT *(komt van rechts op)*: Ik kan dat krenge niet beuren.

JOSIEN *(nog tegen Seine)*: Ik vind het overigens een prachtklok. Ik ben erg geïnteresseerd in antiek. Hebt u nog meer ouderwetse spulletjes?

SEINE *(knikt tegen Josien)*: Zeker! *(tegen Evert)* Wat niet?

EVERT: Die bak water. Ik moest van jou die badkuip uit het weiland achter ons huis weghalen.

SEINE: Evert, koest jij.

EVERT: Wat koest! *(tegen Josien en Julia)* Hij wil dat jullie je gaan wassen in de drinkbak van de koeien. Een mooi bad hoor!

SEINE *(kwaad)*: Evert hou je kop!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto